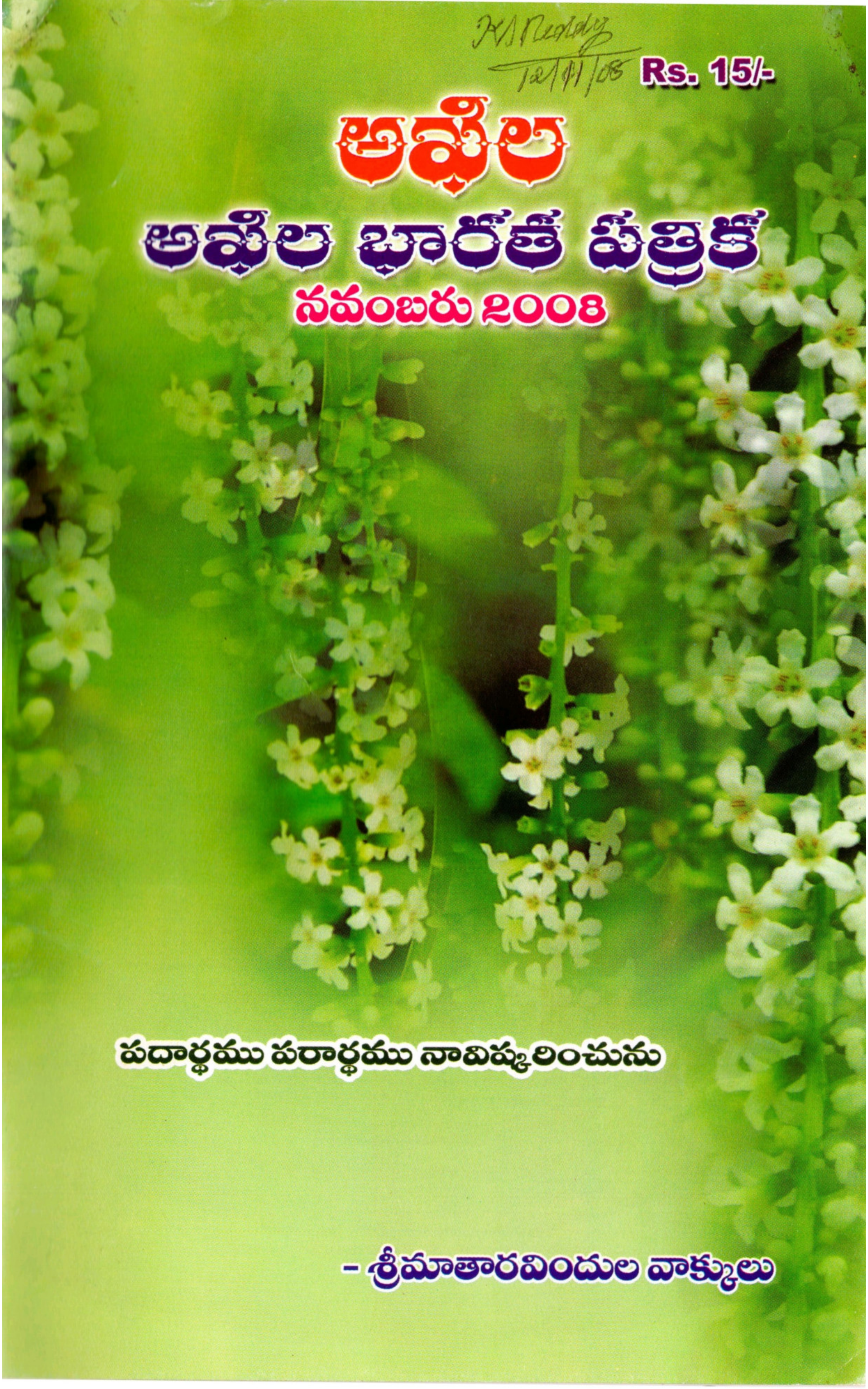
Rs. 15/-

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

నవంబరు ౨౦౦౮

పదార్థము పరార్థము నావిష్కరించును

- శ్రీమాతారవిందుల వాక్కులు

అఖిల భారత పత్రిక, నవంబరు 2008

పదార్థము పరార్థము నావిష్కరిస్తుంది

- శ్రీఅరవిందులు

విషయసూచిక

అనుబంధం

ఆధ్యాత్మిక జీవనము, ధర్మజీవనము, నైతిక
నడకవడిక ప్రాతిపదికగా సాధారణ మానవజీవనము
ఈ మూడూ వేర్వేరు అంశాలు - ఏది ఎవరు
కోరుకుంటారో తెలుసుకోవాలి. మూడింటినీకలగాపులగం
చేయకూడదు.

- శ్రీఅరవిందులు

ఆ తర్వాత - ఆ మార్గం వైపు

(1893లో ఇంకా పదిహేనేళ్లు అయినా నిండని ప్రాయంలో శ్రీమాత వ్రాసిన కథ)

★★★

అదో రహదారి. ఆ దారి ప్రక్కన కనువిందు చేసే రకరకాల పూలమొక్కలు. అల్లిబిల్లిగా అల్లుకున్న మొక్కల రెమ్మల నుంచి ఎర్రమందారాలు, రకరకాలైన పువ్వులు పలకరిస్తున్నట్లు. అల్లంతదూరాన పసుపు పచ్చని పైరుచేలపై మెరిసే సూర్యుడు, పసిడి వన్నె కాంతులు కురిపిస్తున్నాడు.

ఓ యువకుడు ఆ స్వచ్ఛమైన ఉదయ సమీరాలకి పరవశించిన ఉత్సాహంతో స్వేచ్ఛగా కేరింతలుకొడుతూ పైలా పచ్చీసుగా ఆనంద పారవశ్యంతో త్వరత్వరగా పరుగులాటి నడకతో పోతున్నాడు. కొంతదూరం ఆదారినలా పోయాడతను. నాల్గుదారుల కూడలికి చేరుకున్నాడు. అక్కడనుంచి అన్ని వైపులా ఎన్ని మార్గాలో! అన్ని వైపులా పాదముద్రలు కలగాపులగంగా కనిపిస్తున్నాయి. ఎప్పటిలానే సూర్యుడు ప్రకాశిస్తున్నాడు. పక్షుల కిలకిలారావాలతో చెట్లు నిండి ఉన్నాయి. అందమైన ఆహ్లాదకరమైన రోజు. ఆశావహంగా ఉంది. మన యువకుడు మరేమీ ఆలోచించలేదు. తనకు దగ్గరగా ముందు ఉన్న దారివైపుగా మరలి ముందుకు సాగేడు. అప్పటికి తనకదే చేయవలసినపని అనిపించింది. ఇంకోదారికి మళ్లవచ్చుగా అని అపుడతనికి అనిపించక పోలేదు. మరోదారిని పట్టిపోతేనో అని ఒక్క క్షణం అనుకున్నాడు. తాను సాగిపోయే దారి ఎక్కడికి చేరుస్తుందో తెలియనపుడు మరోమార్గం చేపట్టే అవకాశం తనకెప్పుడూ ఉండనే ఉంది. వెను తిరుగు! "వెనుతిరుగు! సక్రమ మార్గంలో లేవు నీవు", అని వినిపించినట్టైయింది అతనికి. అయితే

చుట్టూఅంతా ఆహ్లాదభరితంగా, ఆనందంగా ఉంది. ఉత్సాహంగా ఉంది. ఏమిచేయాలి? తనకు తెలియదు. ఏ నిర్ణయం లేకుండా అలాపోతూనే ఉన్నాడు. అలా కదిలిపోతూండటంలోనే ఆనందం పొందాడు. "కొంత సేపయాక", తను విన్నదానికి సమాధానంగా, కొంత సేపయాక "సమయం ఉందికదా", అని బదులిచ్చాడు. తన చుట్టూ పచ్చటి తివాచీ పరిచినట్లున్న పచ్చగడ్డి తన చెవిలో - "తర్వాత - తర్వాత" అని గుసగుసలాడింది. ఆహాహా! ఈసుగంధ పరిమళవాయువు, వెచ్చటి సూరీడు. ఎంత హాయి కొల్పుతున్నాయి! "తర్వాత!తర్వాత!" అవును తర్వాత- అనుకుంటూ ఇంకా ముందుకు సాగాడు. పోగాపోగా దారి మరింత వెడల్పు అయింది.

అల్లంత దూరాన్నుంచి మాటలు వినపడ్డాయి. "మూర్ఖుడా! ఎటుపోతున్నావు? నీ పతనం వైపుగా పోతున్నానని గ్రహించవా? నీవు యువకుడివి. మాదరికిరా. ఇది నిజంగా సత్య శివసుందర మార్గము. దౌర్బల్యానికి, సోమరితనానికి లోబడి పెడదారి పట్టావు. వర్తమానంలో నిద్రపోకు. భవిష్యమార్గానికి తిరిగిరా". తనకు రుచించని ఆ మాటలకు సమాధానంగా, "తర్వాత, తర్వాత", అన్నాడు. అతని మాటలకి అక్కడి పుష్పాలు మందహాసం చేశాయి. 'తర్వాత', అని మారుపలికాయి. మార్గం ఇంకా వెడల్పు అయింది. సూర్యుడు నడినెత్తికి చేరుకున్నాడు. మా దొడ్డరోజు అది. కాలిబాట, రోడ్డు అయింది.

ఆ రోడ్డు అంతా తెల్లటి దుమ్ముతో కప్పబడి ఉంది. ఇరువైపులా సన్నని చెట్లు అంచు కట్టినట్లున్నాయి. ఏదో ఏటి ప్రవాహం ప్రక్కనే గలగలలాడుతూ ప్రవహిస్తూన్న చప్పుడు, ఊరికే అలా నలుదెశలా పరికించాడు. అనంతంగా కనిపించిందా రోడ్డు.

పిల్లవాడికి కాస్తంత చికాకు కలిగింది. "ఎక్కడున్నాను? ఎటుపోతున్నాను? ఆ! ఏమైతే ఏం? ఎందుకొచ్చిన ఆలోచన? ఏమి

చేయాలి కనుక? ఈ అనంత మార్గాన పడి అలా అలా గాలి వాటుగా మందగతిని ముందుకు సాగిపోదాం. రేపు ఆలోచించవచ్చు".

చిన్నచెట్లు మాయమైనాయి. ఓక్ చెట్లు ఇరువైపులా బారులు తీరి ఉన్నాయి. బాటసారి అలసిపోలేదు. పారవశ్యా వస్థలోనే తేలిపోతున్నాడు.

పోగాపోగా మురిక్కాలువ. లోతుగా ఉంది. ఓక్ చెట్లు స్థానంలో ఫిర్‌చెట్లు చోటు చేసుకున్నాయి. సూర్యుడు పశ్చిమాద్రికి క్రుంగుతున్నాడు. మనబాటసారికి విభ్రాంతి కలిగింది. చుట్టూ కలయ చూశాడు. అకడొకలోయ. మనుష్యరూపాలు లోతైన ఇరుకు తోవలో చుట్టూ దొర్లటం గమనించాడు. ఫిర్ చెట్లను ఆసరాగా పట్టుకుని ఉన్నారు. నేలలో నుంచి పైకి పొడుచుకువచ్చే మూలాలు, కేవలంశిలలు. చుట్టూ చూశాడు. కొంతమంది లోయలో నుంచి పైకి యెగబ్రాకే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. అంచులు చేరుకొనే లోపు తలలు వెనక్కి తిరిగి పడిపోతున్నారు.

బొంగురు గొంతుకలతో బాటసారి నుద్దేసించి అరుస్తున్నారు. "ఈ స్థలం నుంచి పారిపో. వెనుతిరిగిపో. నాల్గురోడ్డుల కూడలికి చేరుకో. ఇంకా సమయం మించిపోలేదు". యువకుడు కాస్త సంశయించాడు. తర్వాత సమాధానంగా అన్నాడు, "రేపు", అని లోయలో పోర్లాడుతున్న వాళ్ల తనకు అగుపడకుండా ముఖం చేతులతో కప్పుకున్నాడు. రోడ్డంట పరుగు లంఘించుకున్నాడు. మార్గాంతరం కోసం ప్రయత్నించలేదు. ప్రబలమైన ప్రేరణ ఏదో ముందుకు లాగింది. ముఖం వాడింది. ముడతలు పడింది. బట్టలు నలిగిపోయినాయి. ఎంతో నిరాశగా ఉన్నాడు. అలాగే పరుగెడుతున్నాడు. తుదకు ఆ దిక్కుమాలిన ప్రదేశం నుంచి దూరంగా పోవాలనుకున్నాడు. కళ్లు తెరిచాడు. అక్కడిక ఫిర్

చెట్లులేవు. పనికి మాలిన రాళ్లు, బూడిద ఉన్నాయి చుట్టూ. దిక్చక్రానికి ఆవల సూర్యుడు నిర్గమించాడు. చీకట్లు ముసురు కుంటున్నాయి. అంతా అంతులేని ఎడారి. రోడ్డు అందులో కలిసి మాయమైపోయింది. పరుగెత్తి పరుగెత్తి అలసిపోయాడు. నిరాశోపహతుడయాడు. ఆగుదాం అనుకున్నాడు. తప్పదు. ముందుకు సాగాలి. అంతా విధ్వంసం. ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసే అరుపులు. కంకాళాల మీద కాళ్ళు తడబడుతున్నాయి. అల్లంత దూరంలో గాఢమైన పొగమంచు భయంకరమైన ఆకృతులుగా కనిపిస్తోంది. నల్లటి రూపాలు పైకెగశాయి. ఏదో మహా ఘోరమైన వైపరీత్యం సంభవిస్తోందేమో అనిపిస్తోంది. తాను ఊహించిన లక్ష్యంవైపు నడవటానికి బదులు ఎగిరి పోతున్నాడు. భయంకర శబ్దాలు తనను నడిపిస్తున్నాయి. పిశాచాలను పట్టించుకోలేదు.

చివరికి ఒక నిర్మానుష్యమైన భవంతి చూశాడు. తన ముందు అంతా చీకటి. అగమ్య గోచరం. దయ్యాల దుర్గం అనుకున్నాడు భయంతో వణికిపోతూ. విషాద భరితంగా ఉన్న స్థలం గురించి పట్టించుకోలేదు. ఈ నల్లటి పెద్దగోడలు తనను ప్రభావితం చేయలేదు. దుమ్ముబేలపై నిలబడ్డాడు. భయంకరమైన గోపురాలను చూశాడు. ఏం చలించలేదు. లక్ష్యం చేరుకున్నాననుకున్నాడు. అలసట, నిరుత్సాహం మరిచాడు. దుర్గాన్ని చేరుకుని గోడకి ఆనుకున్నాడు. అంతే గోడకూలింది. చుట్టూ ఉన్నదంతా చూస్తూండ గానే కూలిపోయింది. దుర్గం, దానిగోడలు, గోపురాలు, బురుజులు ఒక్కసారి నేలకూలాయి. మట్టిలో కలిసి పోయాయి. మాయమయ్యాయి. మట్టిలో కలిసి కూరుకు పోయాయి. నేలంతా మరింత మట్టి పేరుకుపోయింది.

గుడ్ల గూబలు, కాకులు, గబ్బిలాలు నలుదిశలా ఎగురుతున్నాయి. దురదృష్టవంతుడైన బాటసారిచుట్టూ ప్రదక్షిణం

చేస్తున్నాయి. వికృతమైన అరుపులు. బాటసారి నిశ్చేష్ఠుడయాడు. ఉక్కిరి బిక్కిరి అయ్యాడు. దిక్కు తోచలేదు. కదలలేక పోయాడు. అకస్మికంగా భయంకరమైన వాటిలోకల్లా భయంకరమైన భూతాలు - ఒంటరితనం, నిరాశ, ఏవగింపు అనే పేర్లతో తనముందు, పైకిలేచి నిలబడ్డాయి సజీవంగా. ఆ విధ్వంసాల మధ్య అగాధం. దానిపై వివర్ణము, దీనము అయిన ఆత్మాఘాతం ఆత్మహత్య అస్పష్టంగా పరికించాడు. ఈ తీవ్ర విద్వేషపూరిత పిశాచాలు తనను చుట్టిముట్టి, గట్టిగాపట్టుకుని నోరుతెరుచుకుని ఉన్న అగాధం వైపు ఈడ్చుకు పోతున్నాయి. విడిపించుకునేందుకు విఫల ప్రయత్నం చేశాడు, పారిపోవాలనుకున్నాడు. అవి తమవైపు లాక్కుని వశపర్చుకున్నట్లు అనిపించింది, అరిచాడు. తనకేకలకు సమాధానం లేదు. ఆ భయంకర ఆకృతుల పిడికిలిలో అలా ఉండిపోయాడు. తను ఉన్ననేల కిందికి దిగి పోతున్నట్లనిపించింది. అలసట, నీరసం, కళ్లులోతుకు పోయినై. చుట్టూ కలయ చూశాడు. అంతా చీకటి రక్షించండని కేకలు పెట్టాడు. వినేవాళ్ళు వేరు సరికదా, భయంకరమైన వికటాట్టహాసాలు, ఇకిలింపులు వినిపించాయి.

బాటసారి లోయ అంచున ఉన్నాడు. చేసిన ప్రయత్నాలన్నీ నిష్ప్రయోజనాలైనాయి. ఎంతగానో పెనుగులాడాడు. చివరికి పడిపోయాడు - మంచం మీదనుంచి-!

ఓ యువ విద్యార్థి మరుసటి రోజుకి ఓ సుదీర్ఘ వ్యాసం తయారుచేసుకోవలసి ఉన్నాడు. ఆనాటి పనితో మరి అలసిపోయాడు. ఇల్లు చేరుకుంటూ, "తర్వాత పని చేసుకుంటాను", అనుకున్నాడు. పెందరాడే పడుకుంటే, మర్నాడు పెందరాడే లేచి, తొందరగా పని పూర్తి చేసుకోవచ్చు, మరింత బాగా పనిచేసుకోవచ్చు అని వాయిదా వేసి పడుకున్నాడు. తానెంత నిజం

మాట్లాడుకుంటున్నాడో తనకు తెలియలేదు. ఆతని నిద్ర భయంకరమై కలతో, కలత నిద్రే అయింది. ఒక్క కుదుపుతో మేల్కొన్నాడు. అపుడు తన స్వప్నం గురించి ఆలోచిస్తూ, బాధతో గట్టిగా అరిచాడు. "ఇపుడు అర్థమైంది. తర్వాత చూదాంలే అనేమార్గం రేపటిదారి. ఆ గొప్ప దుర్గం అనుకున్నది శూన్యగృహం". తన తెలివికి తనే పొంగిపోతూ పని ప్రారంభించాడు. ఈ వేళ చేయవలసిన పని రేపటి కెన్నడూ వాయిదా వేయకూడదని ప్రమాణం చేసుకున్నాడు. తర్వాత చూదాంలే అనే దారి రేపటి దారి. అది గాలిమేడలకి చేరుస్తుంది.

- శ్రీమాత

అనువాదం : కర్రావెంకటేశ్వర్లు

నీ కర్తవ్య కర్మ, నీ అస్తిత్వ లక్ష్యం

దివ్యమానవుని గానూ, దివ్యత్వానికి పరిపూర్ణ యోగ్యుడు గానూ రూపుదిద్దుకోవటానికి నీవిక్కడున్నావు. అదే నీకర్తవ్య కర్మ నీ అస్తిత్వ లక్ష్యం. నీవు చేసే, తక్కినదంతా నిన్నందుకు సిద్ధం చేసేవి లేదా ఆమార్గంలో నీకు సంతోషం కలిగించేది లేకపోతే నీ కార్యం నుండి నిన్ను పతనం చేసేవి. గమ్యం చేరటంలో పొందే సంతోషంలోనే నీ అస్తిత్వం యొక్క గొప్పదనం, మహదానందం వున్నాయి. అదే నీ గమ్యం, అదే నీ కర్తవ్యకర్మ, అంతేగాని నీవనుసరించే మార్గం యొక్క శక్తిలోగాని, ఆమార్గంలో లభించే సంతోషంలో గానిలేదు. నీ మార్గంలో సంతోషం కలగడానిక్కారణం, నిన్నేది తనవైపు ఆకర్షిస్తున్నదో అది నీమార్గం మీద నీతో పాటుండడం. అది నీకు శక్తినిచ్చింది నీ అస్తిత్వ శిఖరాలకు నీవు ఆరోహించడానికే.

నీకు విద్యుక్త ధర్మమంటూ ఏదైనా వుండివుంటే, ఇదే నీ విద్యుక్త ధర్మం. నీ లక్ష్యం ఏమిటని అడిగితే ఇదే నీ లక్ష్యం. ఆనందం

కావాలని నీవు పట్టుబడ్తే, ఇంతకంటే అధిక ఆనందమంటూ మరేదీలేదు. ఎందుచేతనంటే తక్కిన సంతోష మంతా పరిమితము, అంతరాయాలున్నదే. కలలోని సంతోషంలాంటిది లేదా నిద్రాసుఖం లాంటిది లేదా ఆత్మ విస్మృతి వల్ల కలిగే సంతోషం లాంటిది. కాని ఇది నీ మొత్తం అస్తిత్వానికి కలిగే సంతోషం. అస్తిత్వం అంటే ఏమిటి అని నీవడిగితే, దైవమే నీ అస్తిత్వం, తక్కినదంతా దాని శకలం యొక్క లేదా దాని వికృత ఆకారమే. నీవు పరమ సత్యాన్ని అన్వేషిస్తూంటే, ఇదిగో ఇదే ఆపరమ సత్యం. దాన్ని నీముందు నిలుపుకో, దానియందున్న విశ్వాసంతో అన్ని విషయాలను దర్శించు.

ఒక తెరలో నుండి చూచి, చూడగా కన్పించిన దానినే పరమసత్య రూపము అని పొరబడిన ఒకరు, నీవు నీవుగానే తయారు గావడమే నీ లక్ష్యం అని బాగా చెప్పారు, మనిషి స్వభావం తనకు తాను అతీతుడుగా అతిశయించడం. నిజానికదే అతని స్వభావం. తనను తాను అధిగమించడమే వాస్తవానికి దివ్యలక్ష్యము (The divine aim)

అయినపుడు నిన్ను నీవు దేనికి అతీతంగా ఎదగవలసి ఉన్నావు? నీవు ఏమిగా మారాలి? దేనిగా నీవు తయారు కావాలి? ఆ ఆత్మ అంటే ఏమిటి? ఇదిగో ఇక్కడే నీవు పొరపడకూడదు. నీఆత్మను నీవు తెలుసుకోకపోవడం అనే తప్పిదం, నీసమస్త దుఃఖానికి మాతృస్థానం, నీ సమస్తతత్తర బాటుకు కారణం.

నీవు ఏ self నీవు ఆత్మగా పైకి కన్పిస్తున్నావో దాని కతీతుడవై నీవు ఎదగాలి. నీవు మనిషి అని అనుకొనేది అతనినే, పైకి కన్పించే Apparant Purusha - బాహ్యపురుష. ఎవరీమనిషి?

ప్రాణిక భౌతిక పదార్థాలలో మూసుకుపోయిన ఒక మానసికజీవి. ప్రాణిక భౌతిక పదార్థాలతో మూసి వేయిబడకుండా

ఎవరైనా ఉన్నా, అతడు మనస్సుకు బానిసై వుంటాడు. ఇదొక అత్యంత భారమైన దాస్యం. మనస్సుకు బానిసత్వమంటే, అన్యతానికి, పరిమితికి, పైకి కన్పించేదానికి బానిసకావడం. మనఃప్రాణ, పదార్థాల తెరవెనుక ఆత్మగావున్న నీవు, ఆత్మగానే తయారుగావాలి. ఆధ్యాత్మిక, దివ్యమైన, మానసాతీతునిగా యదార్థమైన పురుషునిగా జీవించాలి. ఎందుచేతనంటే మానసిక జీవికంటే ఉన్నతుడైన వాడే దివ్యమానవుడు. నీవు నీ మనస్సును, నీ జీవనాన్ని, దేహాన్ని పాలిస్తూ జీవించగలగాలి. ఏ ప్రకృతికి నీ విపుడు పనిముట్టువో, ఏ ప్రకృతి తన పాదాలక్రింద నిన్ను త్రొక్కి పెట్టివుంచిందో, దాని కన్న ఉన్నతంగా నీవు ఉద్ధరించబడి ఆ ప్రకృతికి సామ్రాట్టువికావాలి. బానిసవు కాగూడదు, స్వేచ్ఛామయుడవుగావాలి, నీ అస్తిత్వమంతా, చీలిపోకుండా ఒకే ఒక కేంద్రంగావాలి. మృత్యువుచే మరుగు పరచబడకుండా అమృతుడవు గావాని. చీకటితో ఆవరించబడకుండా పూర్ణ ప్రకాశవంతుడవు గావాలి. 'తమసోమా జ్యోతిర్గమయి' 'మృత్యోర్మా అమృతంగమమ'. సంపూర్ణానంద స్వరూపుడవుగావాలి. బాధా వ్యధలచేతిలో ఆటవస్తువు కాకుండా బలహీనత బారినపడకుండా శక్తివంతుడవగు స్థితి కుద్ధరించబడాలి. అనంతంలో నివసిస్తూ సొంతాన్ని స్వాధీనం చేసుకొని వుండాలి. భగవంతునితో ఏకమై అతని అస్తిత్వంలో జీవించాలి. నీవునీవుగా తయారుగావడమంటే ఇలా జీవించడం. ఇలా జీవించే నీనుండే సమస్తమూ వెలువడాలి. నీలో నీవు స్వేచ్ఛతో జీవించు, అలా వున్నపుడే నీవు నీమనస్సులో, జీవితంలో, దేహంలో స్వేచ్ఛగా జీవిస్తావు. ఎందుచేతనంటే, ఆత్మ అంటేనే స్వేచ్ఛ.

భగవంతునితో, సమస్త జీవరాశులతో ఒకటైపోవాలి. అల్పమైన అహంకారంలోగాక నీలోనీవు జీవించు. ఎందుకనంటే ఆత్మ అంటే ఏకత్వమే.

నీవునీవుగా అమృతుడివి, అలా జీవించు. అంతేగాని మృత్యువు పై విశ్వాసాన్ని నిలుపుకోవద్దు. మృత్యువు నీకుకాదు దేహానికే, ఆత్మ అమరం.

అమృతునిగా తయారు గావడమంటే, సత్తలోనూ, చేతనలోనూ ఆనందంలోనూ అనంతంగా పరిణమించడమే. ఎందుకనంటే ఆత్మ ఆనందంలోనూ అనంతంగా పరిణమించడమే. ఎందుకనంటే ఆత్మ అనంతం. సాంతం అనంత ఆత్మవల్లే జీవిస్తుంది.

ఇది, నీ అసలు తత్త్వం, కాబట్టి ఈ అన్నింటిలాగా నీవు కాగలవు. నీవు ఇవిగాక పోయివున్నట్టైతే ఎప్పటికీ నీవివి గాలేవు. నిజానికి నీవు పైకి కన్పించేవిగాక మరొకటి, అయినపుడు బాహ్యాకారాలకు నిన్నునీవు బానిసగా ఎందుకు చేసుకుంటావు?

లే నిన్ను నీవు అధిగమించు! నీవు నీవుగా తయారవ్వు. నీవు మనిషివి, మనిషి స్వభావమే తననుతాను మించి ఎదగడం. అతడు మానవ-మృగం. అతడు మృగమానవ స్థితిని దాటిపైకి అభివృద్ధి చెందాలి. అతడు చింతనా శీలుడు, నిపుణుడైన పనిమంతుడు, సౌందర్యోపాసకుడు. చింతన స్థాయినుండి ఎదిగి జిజ్ఞాసిగావాలి. పనిమంతుని స్థాయి అధిగమించి సృజన శీలిగావాలి, తాను సృజించిన దానిని శాసించువానిగా ఎదగాలి. సౌందర్యారాధన స్థాయినుండి ఎదిగి, సమస్త సౌందర్యాన్ని, సమస్తానందాన్ని ఉపభోగించాలి. భౌతికమైన అతడు అమృత ద్రవ్యంగా తయారయ్యేట్లు ఆకాంక్షించాలి. ప్రాణిక జీవియైన అతడు మానసిక జీవియై పాక్షిక జ్ఞానం కలిగిన అతడు సంపూర్ణ జ్ఞాన ప్రకాశాన్ని, దివ్యదృష్టిని సముపార్జించుకోవాలి.

వీటిని సాధించడమంటే దివ్యమానవ స్థాయికెదగడమే. అంటే మనస్సు స్థాయినుండి అతిమనస్సులోనికి ఎదగడం. దానిని దివ్యమనస్సు అనిగాని, దివ్యజ్ఞానమనిగాని, అతి మనస్సు అనిగాని చెప్పవచ్చు. అతిమనస్సు, దివ్య సంకల్పం, దివ్యచేతన యొక్క శక్తి, వెలుగు, అతి మనస్సుతోనే పరమాత్మ తననుగానే లోకాలను దర్శించాడు, తననే లోకాలుగా సృజించుకొన్నాడు. అతి మనస్సుతోనే అతడు వాటిలో నివసిస్తున్నాడు, వాటిని పాలిస్తున్నాడు. దానివల్లే అతడు స్వరాట్టుగా, సామ్రాట్టుగా అయినాడు.

అతి మనస్సే దివ్యమానవుడు. అందుచేత మనస్సుకన్న ఉన్నతోన్నతంగా తనను ఉద్ధరించుకోవడం అనేది తప్పని సరైన ఒక షరతు.

దివ్యమానవునిగా జీవించడమంటే దివ్యజీవనం జీవించడం. దేవునిగా జీవించడం. దేవుళ్లు భగవంతుని శక్తులు గదా, మానవజాతి మధ్య భగవత్ శక్తిగా నివసించాలి.

దివ్య పురుషునిలో నివసించడానికి పరమాత్మ యొక్క చేతన, ఆనందం సంకల్పం జ్ఞానం ఇవి నిన్ను నింపివేయనీ. నిండిపోయి నీతో, నీ ద్వారా వాటిని క్రీడించనీ. ఇదీ దానర్థం.

నిన్ను నీవు నూతన దివ్యరూపంలోనికి మార్చుకోవడం జరగాలి. అది, దివ్యజీవన శిఖరాగ్ర స్థితి. అంటే నీలో భగవంతుని ఆవిష్కరించుకోవడం, అతనిని సమస్తంలోనూ గ్రహించగలగడం. భగవంతునిలో జీవించు, అతని వెలుగుతో ప్రకాశించు, అతని శక్తితో కర్మ అనుష్ఠించు. అతని ఆనందంతో ఆనందించు. ఆ బడబాగ్నిగా, ఆ మహాతేజస్విగా ఆ మహాసాగరంగా జీవించు. ఆమహాదానందంగా, ఆమహనీయతగా, ఆ సౌందర్యంగా జీవించు.

ఆంశికంగానైనా నీవు అలాకాగలిగితే, దివ్యమానవత యొక్క ప్రాథమిక స్థాయిలలోనికి నీవు వికసించినట్లే.

- శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం : కె.వి. రావు

అంతరంగ పరిణతి

శ్రీఅరవిందులవారి లక్ష్యం ఏదో ఒక మతాన్ని అభివృద్ధి పర్చాలని, లేక ప్రాచీన మతాలను సంలీనం చేయాలని లేదా ఒక క్రొత్త మతం స్థాపించాలనీ కాదు. వీటిలో ఏ ఒక్కటైనా కూడా ఆయనను తమ ప్రధాన సంకల్పం నుంచి దూరం చేసేవే. వారి యోగం యొక్క ఏకైక లక్ష్యం అంతరంగ ఆత్మపరిణతి, తద్వారా, దానిననుసరించే వారు, అందరిలో ఏకంసత్"ను కనుగొంటారు. కనుగొని, మానవస్వభావాన్ని అతిమానస చైతన్యం కంటె ఉన్నతతరమైన చైతన్యాన్ని రూపొందింప చేస్తారు.

- శ్రీఅరవిందులు

యోగం, మతం మధ్య తేడా

- శ్రీమాత

ప్రశ్న : ప్రియజననీ!

యోగం, మతం మధ్య తేడా ఏమిటి?

జ: ఆహో (ఏమి ప్రశ్న)! కుక్కకు, పిల్లికి మధ్య తేడా ఏమిటి? అన్నట్లుంది.

(సుదీర్ఘ నిశ్శబ్దం)

ఎవరైనా ఏదో విధంగా భగవంతుడ్ని గూర్చి విన్నాడని, అటువంటి దైవం ఏదో ఉన్నదన్న ఒక వ్యక్తిగత భావం కల్గిందని అనుకుందాం. ఇక ఆ దైవాన్ని పొందడానికి అన్ని రకాల ప్రయత్నాలు మొదలు పెడతాడు. సంకల్పం కోసం యత్నాలు, సాధన, క్రమశిక్షణ, ఏకాగ్రత, మున్నగు చర్యలు, భగవంతుడేమిటో కనుగొన డానికి, ఆయనతో బంధాలు పెంచుకోడానికి, ఆయనతో విలీనం అవడానికి

ప్రయత్నాలు మమ్మురం అవుతాయి. అప్పుడు మనం ఆ వ్యక్తి యోగాన్ని ఆచరిస్తున్నాడని అర్థం చేసుకోవచ్చు.

ఆ వ్యక్తి తను అనుసరించిన ప్రక్రియలన్నింటినీ రాసుకొని, ఒన నిర్ణీత పద్ధతిని రూపకల్పన చేసి, తాను కనుగొన్నదానిని పూర్ణమైన విధానాలని ప్రకటిస్తాడు. ఉదాహరణకు, ఆ వ్యక్తి ఇలా అంటాడు. భగవంతుడు ఇలా వుంటాడు - ఆయన్ని కనుగోనాలంటే నువ్వీ పనిచేసి తీరాలి. ఈ వైఖరిని అవలంబించాలి. ఈ పూజ చెయ్యాలి. ఇదే సత్యం అని నువ్వు అంగీకరించాలి. “నేను ఇదే సత్యం అని ఆమోదిస్తున్నాను. నేను దానికి బద్ధుడ్నై వుంటాను. నువ్వు చెప్పిన పద్ధతి సరియైనది. అదొక్కటే ఉన్నది.” అని నువ్వు తేల్చాలి. అదంతా రాసి, వ్యవస్థీకృతం చేసి, నిర్ణీత విధానాలుగా, పూజాదికాలుగా ఏర్పరిస్తే అది మతం అవుతుంది.

* * *

ప్రశ్న: ప్రియజననీ! నేటి ప్రపంచంలో చాలా మంది ప్రజలు ఏదో ఒక మతాన్ని అనుసరిస్తున్నారు. వారికి దైవం సహాయ పడుతుందా!

జ: అంత ఎక్కువ అందదు.

ప్రజలు బహుశా ఇపుడు మళ్లీ మతాన్ని అనుసరిస్తున్నారు. ఈ శతాబ్దం ప్రారంభంలో చాలా కాలంపాటు వారు మతం జ్ఞానానికి విరుద్ధమైనదని ఖండించారు. ముఖ్యంగా బుద్ధి సంపన్నులు ఆ పని చేసారు. ఇటీవల సక్రియాత్మక విధానాలకన్నా మరేదో మతపరమైన భావాల వైపు ఉద్యమం ఒకటి ప్రారంభమైంది.

ఇతరుల దృష్టిలో తాము చెడ్డవారు కాదని అనిపించు కోడానికి, ఒక విధమైన సాంఘిక ఆచారంగా ప్రజలు మతాన్ని అనుసరిస్తున్నారు. ఉదాహరణకు గ్రామాలలో మతపరమైన

ఉత్సవాలకు, పూజాదికాలకు వెళ్ళకుండా ఉండలేవు. ఎందుకంటే నీ ఇరుగు పొరుగువారు నీవైపు వేలెత్తి చూపుతారు. కాని దీనికీ, అధ్యాత్మిక జీవన స్రవంతికి అసలు సంబంధం లేదు:

(నిశ్శబ్దం)

భారతదేశానికి మొదటిసారి నేను జపాన్ నౌకలో వచ్చాను. ఈ నౌకలో క్రైస్తవమత శాఖలకు చెందిన ఇద్దరు మతాచార్యులు ఉన్నారు. ఇద్దరూ ఆంగ్లేయులే. ఒకరు ప్రొటస్టంటు, ఇంకో అతను ప్రెస్బిటేరియన్ అనుకుంటాను. ఆదివారం నాడు ఆ నౌకలోనే మతపరమైన ఉత్సవం ఒకటి జరుపవలసి వచ్చింది. ఎవరు జరపాలన్న విషయంలో పోట్లాట రావల్సినదే కొంచెంలో. చివరికి వారిలో ఒకతను హుందాగా వెనక్కి తగ్గాడు. ఎవరో గుర్తు లేదు. ఆంగ్లికను అనుకుంటాను. ప్రెస్బిటేరియను పూజలు నిర్వహించాడు. నౌకలోని విశ్రాంతి మందిరంలో ఈ ఉత్సవం జరిగింది. అందరూ తమ జాకెట్లు ధరించారు. తలపై టోపీలు, నెక్‌టైలు, బూట్‌లు ధరించారు. చేతిలో పుస్తకంతో అంతా అక్కడ చేరారు. మహిళలు కూడా ప్రార్థనా గ్రంథాలతో చేరారు. ఒక మత చార్యుడు ఉపన్యాసం ఇచ్చాడు. అంతా శ్రద్ధాభక్తులతో విన్నారు. అది పూర్తికాగానే తమ విధిని తాము చేశామన్న సంతృప్తి అంతా వ్యక్తం చేశారు. అయిదు నిముషాలు పిమ్మట వారు బార్‌లో చేరి మద్యపానం, పేకాట ప్రారంభించారు. అంతకు ముందే జరిగిన మత ప్రార్థన, ఉపన్యాసం మరిచిపోయారు. వారి విద్యుక్త ధర్మం వారు నెరవేర్చారు. దానిని గూర్చి చెప్పడానికి ఇంకేమీ లేదు.

మతాచార్యుడు నా వద్దకు వచ్చి "మీరెందుకు హాజరు కాలేదు." అని మర్యాదగానే అడిగాడు. "సర్, నాకు మతంలో నమ్మకం లేదు" అని అన్నాను.

"ఓహో! నువ్వు భౌతిక వాదివా?"

'కాదు"

"మరి?"

"నేను నిజంగా ఎందుకు రాలేదో చెబితే మీరు బాధపడతారు. నేను చెప్పకపోవడమే మంచిది" అని అన్నాను. కాని పదేపదే అడిగారు. నేను చెప్పక తప్పలేదు. "ప్రయత్నించి ఆలోచించండి. మీరు చిత్తశుద్ధితో ప్రార్థన చేయలేదు. ఏదో సాంఘిక ధర్మాన్ని, ఆచారాన్ని ఆచరించారు. భగవంతునితో పొందుకోరే ఉద్దేశం కనిపించలేదు." అని అన్నాను.

" భగవంతునితో సంలీనం కోసం ధ్యానమా? మేము చేయలేము. కొన్ని మంచి మాటలు చెప్పుకోడం, తప్ప మేము ఏమీ చేయలేదు. భగవంతునిపై ధ్యానం చేస్తూ ఆయనతో బంధం పెట్టుకోడం మాకు సాధ్యం కాదు." అని అన్నారాయన "అందువల్లనే నేను రాలేదు. నాకు అటువంటి ప్రార్థనలో ఆసక్తిలేదు" అని అన్నాను.

ఆయన నన్ను అనేక ప్రశ్నలతో ముంచెత్తాడు. తాను చైనాలో, వారిని మత మార్పిడి చేయడం కోసం అక్కడికి వెళ్తున్నాను." అని ఆయన అన్నారు. దానితో నాకు చిరాకు వచ్చింది. మీ మతం పుట్టక పూర్వమే, - (మీ మతం పుట్టి రెండువేల సంవత్సరాలైంది)- చైనాలో అత్యున్నతమైన తాత్విక చింతన వుంది. భగవంతునివైపు నడిచే మార్గం వారికి తెలుసు. పాశ్చాత్యులు అనాగరిక ఆది మానవులులాంటివారని చైనీయుల భావన. మీకన్నా ఎక్కువ తెలిసిన వారి మతం మార్చడానికి మీరు వెళ్తున్నారా? వారికి మీరేం బోధించగలరు? జీవితం పరిత్య జించడం ద్వారా మరింత ప్రగాఢమైన ఆధ్యాత్మిక చైతన్యం వైపు ప్రయాణించాలి. అది చేతకాని మీరు వెళ్లి, వారి మతాన్ని మార్చడం సముచితంకాదు." అని అన్నాను.

అయిన ఊపిరి తిప్పుకోలేకపోయాడు. “మీ మాటలు నాలో నమ్మకం కల్గించడం లేదు” అని అన్నాడు.

“నేను మిమ్మల్ని నమ్మించాలనుకోవడం లేదు. నేను ఉన్న పరిస్థితిని గూర్చి వివరించాను. అనాగరికులు, ఆదిమానవుల వంటివారు, నాగరికత బాగా వికసించిన దేశంలో బోధించేదేమిటి? వారికి దైవం గూర్చి బాగా తెలుసు. అంతే చెప్పాలనుకున్నాను.” అని అన్నాను.

అంతే దానితో మా సంభాషణ ముగిసింది.

అనువాదం : యజ్ఞన్న

పరిమితులతో అనిత్యులమైన మనకంటె ప్రముఖ తరము ఉన్నత తరము అయిన ఒక మహత్ శక్తి యొక్క అస్తిత్వ భావనతో ఆపరమశక్తికి పూజానుష్ఠాన సమర్పణతో, ఇంకా, దాని ఇచ్ఛాశక్తికి, కోర్కెలకు, నియమాలకు సవిధేయంగా ఉండటం తోను ఆరంభమవుతుంది మొత్తం మతం అంతా. అయితే అలాభావించి, అర్చించి, పూజించి, విధేయంగా ఉండే పరమశక్తికి, అర్చకునికి మధ్య అపారమైన ఒక అగాధాన్ని సృష్టిస్తుంది మతం తన ప్రారంభాలలో. యోగమైతే పరమోచ్ఛస్థితిలో ఈ అగాధాన్ని తొలగిస్తుంది. ఎందుకంటే యోగం అంటేనే సమైక్యత కాబట్టి.

\- శ్రీఅరవిందులు

నైతికత - ఆధ్యాత్మికత - వీటి తారతమ్యము

ఆధ్యాత్మికత, నైతికత అనేవి వేరు భావనలు. ఈ రెండింటికి చాల తేడా వుంది. కాని సర్వసాధారణంగా ఈ రెండూ ఒకటి అనుకుంటూ ఉంటాము.

“ఆధ్యాత్మిక” లేక “యోగ” జీవనం మనలో దైవచేతనను కలిగించి తద్వారా మన అంతశ్చేతనను పరిశుద్ధము, తీవ్రతరము, మహత్వపూర్ణము గావించడానికి ఉద్దేశించబడింది. అది మనలో

దాగియున్న దైవత్వాన్ని ఆవిష్కరిస్తుంది. వ్యక్తిత్వానికి అది పరిపూర్ణమైన విలువను, ప్రయోజనాన్ని చేకూరుస్తుంది. ఇది భగవంతుని ప్రణాళికలో ఒక భాగం.

ఇక "నైతికత" అనేది మానవుని మనస్సు ఏర్పాటు చేసుకున్న భావన. మనసే మంచి చెడ్డలను నిర్వచించి కొన్ని ఆదర్శాలను నెలకొల్పుతుంది. ఇది అందరూ తప్పక ఆచరించాల్సిన విధానంగా రూపొందుతుంది. ఈ నైతిక నియమాలు దేశ, కాల, సామాజిక పరిస్థితులను అనుసరించి ఒక్కొక్క చోట ఒక్కొక్క విధంగా ఉంటాయి. 'నైతికత' అంతరాత్మ యొక్క వైవిధ్యానికి, ఇచ్ఛకు భిన్నంగా ఒక విధంగా 'కృతకమైన' ప్రమాణాలపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఒకానొక మానసికమైన, స్థిరమైన పరిమితమైన ప్రమాణాన్ని నెలకొల్పి దాన్నే అందరూ అనుసరించాలని శాసిస్తుంది. ఈ 'నైతికతను' అంతా శిరసావహించాల్సినదే. ఇది మనిషి తన కోసం తాను ఏర్పాటు చేసుకొన్న విధానం. ఇది దైవం నుండి వచ్చినది కాదు. దైవానికి సంబంధించినదీ కాదు.

"నైతికత" నిర్ణయించటంలో మనసు ప్రతీదాన్ని ఇది 'మంచి' ఇది 'చెడు' అని విభజిస్తుంది. ఈ విభజన సహేతుకమైనది కాకపోవచ్చు. సాపేక్షమైన భావనలు నిరపేక్షమైనవిగా నిర్ధారించబడవచ్చు. ఈ విధంగా నిర్ణయించిన 'మంచి' 'చెడ్డలు' ఒక్కొక్క చోట ఒక్కొక్క రకంగా ఉంటాయి. దేశకాల పరిస్థితులను బట్టి ఈ విలువలు మారుతూ ఉంటాయి. "నైతికత" కోరికలను "మంచివి" లేదా "చెడ్డవి"గా నిర్ణయించి, 'మంచి'ని అనుసరించమనీ, 'చెడు'ను తిరస్కరించమని ఆదేశిస్తుంది.

దీనికి భిన్నంగా "ఆధ్యాత్మిక జీవనం" అసలు కోరికలనే త్యజించమంటుంది. దైవాన్నుంచి నిన్ను దూరం చేసేవి ఎలాంటివైనా సరే, వాటిని దూరంగా ఉంచాల్సిందే. ఈ నియమం ఎంత

అభిలషణీయమైనదో, అంత కష్టసాధ్యమైనది కూడా! కానీ అంతః చేతన యొక్క పరిణామ క్రమంలో దీన్ని సాధించాల్సిన అవసరం ఉంది. అంతర్గత, మానసిక స్పందనల నుండి, వాటినుండి కలిగే బాహ్య ప్రతి చర్యలనుండా అప్రమత్తులమై ఉండటం ఎంత ముఖ్యమో దాని కన్న "ఆధ్యాత్మిక దృక్పథం" అంత సర్వోత్కృష్టమైనది. మనిషి తన వ్యక్తిత్వానికి తానే యజమానిగా వ్యవహరించటమే దీని ఉద్దేశ్యం. చేతన యొక్క పరిణామ క్రమంలో దాటవలసిన ఒక ముఖ్యమైన మజిలీ ఇది. ఈ దశలో వ్యక్తి తన "అహాన్ని" స్వాధీన పరచుకొని దాన్ని వర్జించగలుగుతాడు. ఒకవేళ అది పూర్తిగా తొలగక పోయినా రాను రాను క్రమంగా బలహీన పడుతుంది. చేతన యొక్క పరిణామ క్రమంలో ఈ దశను తప్పించుకొని ఎవరూ ఆవలి ఒడ్డు (ఆధ్యాత్మికతకు) చేరలేరు. ఒకవేళ ఎవరైనా మూర్ఖంగా ప్రయత్నిస్తే నిమ్న ప్రకృతిలోని బలహీనతలనే నిజమైన స్వేచ్ఛ అని భ్రమించే ప్రమాదంలో పడ్డట్టే!

ఎంత విశిష్టమైన, పరిపూర్ణమైన వ్యక్తియైనా ఈ నైతిక పరిపూర్ణత్వాన్ని సాధించకపోతే మానసిక స్థాయినుండి, ఆధ్యాత్మిక స్థాయి దిశగా సాగిపోలేడు. బాహ్య ప్రకృతిలోని బలహీనతలను అధిగమించకుండా అంతర్గత శక్తులను ప్రదర్శించుకోవటానికి అడ్డదారులు తొక్కేవారు ఎందరో ఉన్నారు. వారంతా ఆత్మ వంచన చేసుకుంటూ భ్రమలోనూ, ప్రమాదంలోనూ చిక్కుకొని ఉన్నవారే!

పరిపూర్ణ స్వాతంత్ర్యంతో కూడిన నిజమైన ఆధ్యాత్మిక జీవనం "అత్యున్నత నైతిక విలువల సాధన" కంటే సమున్నతమైనది. ఈ స్వేచ్ఛ విచ్చలవిడి తనానికి గాని, కట్టుబాటును ఏవగించు కోవటానికి గాని దారి తీయకుండా సాధకుడు జాగ్రత్త పడాలి.

వ్యక్తి నిరంతరమూ ఔన్నత్యాన్ని సాధిస్తూ పోవాల్సిందే. మానవుడు సాధించగల అత్యున్నత ఆధ్యాత్మిక శిఖరాలు తన లక్ష్యంగా నిర్దేశించుకోవలసిందే!

- శ్రీమాత

అనువాదం : కె.ఆర్.యల్. నరశింహారావు

ఆధ్యాత్మికత అంటే

ఆధ్యాత్మికమనగా మనస్సుకన్న, జీవితం కన్న ఉన్నతమైన దాని యొక్క గుర్తింపు, మన సాధారణ మానసిక, ప్రాణిక స్వభావం కన్న పరమమైన, పవిత్రమైన, గొప్ప దివ్యచేతనపట్ల ఆకాంక్ష, మనిషిలోని అల్పత్వం నుండి, నిమ్న భూమికల శృంఖలాల నుండి అతనిలో నిగూఢంగా వుంటున్న ఉన్నత స్థాయికి అతని ఆత్మయొక్క ఉత్థానము.

* * *

నీవు నీ అహంకారాన్ని,గాక, నీలోని మరొక చేతనను గుర్తించి, దానిలో, దాని ప్రభావం క్రింద అధికాధికంగా జీవించడం ఆధ్యాత్మికం అవుతుంది. అదిగో, అదే, ఆ చేతనయే, విశాలమైన, అనంతమైన, స్వయంభువులైన, అహంకార రహిత పరిశుద్ధ చేతనే ఆధ్యాత్మికం అనబడుతుంది.

(ఆత్మ, బ్రహ్మం, దైవం . . . .)

* * *

దివ్య పరిపూర్ణత మనకి ఊర్ధ్వాన, నిరంతరం వున్నది. కాని మనిషి తన చేతనలో దివ్యత్వాన్ని సంతరించుకొని తన బాహ్యాంతరాలలో దివ్య జీవనం సాగించటమే ఆధ్యాత్మికము. అంతేకాని, ఆ పదానికి అన్వయించే తక్కిన అల్పార్థాలన్నీ అసంపూర్ణములు, వికృతములు, కపటములు.

మూలము :- శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం :- బి. నరసింహయ్య

యోగా అంటే ఏమిటి?

1. నేను ఆకాంక్షించే అనంతశక్తి, అపరిమిత జ్ఞానము, పరమానందం పొందగలనా? తప్పకుండా, అనంతత్వానికి అంతం లేదు. అందుచేత అది నేను పొందడం అన్నది సరైన పదం కాదు. అదే నేనుగా మారాలి. అంటే మనిషి దైవంగా మారడం ద్వారా దివ్యత్వాన్ని పొందగలడు.

* * *

2. అయితే పరమాత్మగా మారడానికి ముందు అతడితో అనుబంధ మేర్పరుచుకోవాలి. ఆ సంబంధం దిశగా అడుగులు వేయడమే యోగా యొక్క అత్యున్నత లక్ష్యం, అతి విశిష్టమైన ప్రయోజనం. మానవ పరిధులలోనే మన మీ సంబంధం వృద్ధి చేసుకుంటాం. అవి ప్రార్థన, ఆరాధన, స్తోత్రం, త్యాగం, చింతన, నమ్మకం, శాస్త్రం మరియు వేదాంతం. మన శక్తికి మించిన ఇతర సంబంధాలు కూడా వున్నాయి. అయితే మన మానవ పరిధిలోవున్న అభివృద్ధే ఇంకా పూర్తికాలేదు. ఆ సంబంధాలన్నీ వివిధ సాధనల ద్వారా పొందవలసి వుంటుంది. ఆ సాధనే యోగా అంటారు.

* * *

3. మానవుడి వ్యక్తి చైతన్యానికి, దివ్యచైత్యన్యానికివున్న అనుబంధమే యోగా మూలసారం. జగన్నాటకంలో జగత్తు జగత్తు యొక్క అసలుమూలం, సత్యాత్మ. సార్వత్రిక తత్వం విడిపోయి వుంటుంది. ఆ రెండింటి కలయికే, యోగా.

* * *

4. ముఖ్యంగా, ప్రస్తుతం మనలో ఆత్మ స్వరూపం గురించి వున్న అపోహలని రూపుమాపే ప్రక్రియలు వాటి ఫలితాలు ఏవైతే వున్నాయో వాటి ద్వారా మామూలు జంతు స్థాయినుంచి, మానసిక

స్థాయినుంచి ఒక విశాలమైన, వున్నతమైన నూతన చైతన్యానికి ఉద్ధరించేది. అహంకారంనుంచి విశ్వచైతన్యానికి మార్చే ప్రక్రియ యోగా. విశ్వచైతన్యాన్ని, విశ్వాతీత చైతన్య దిశగా(towards supra cosmic) అధిరోహింపజేసేదే యోగా. సృష్టి సమస్తానికి మూలం, ఆధారం అయిన అవగాహనకందని అనిర్వచనీయమైనదది. జంతు దశలో వున్న మానవ బుద్ధిని దివ్యచైతన్యానికి చేర్చేదారి యోగావే. అక్కడి నుండే మనిషి అవతరించాడు.

* * *

5. పరమాత్మతో కలయికే యోగా అంటే. వ్యక్తిగతం, వైశ్వానికం, విశ్వాతీతం ఈ మూడింటి కలయిక. లేదా సంకుచితమైన అహం, వ్యక్తి, మనస్సు, ప్రాణికం, శరీరం ఈ పరిమితులకు లోబడని అపరిమిత అనంత చైతన్యం యేదైతేవుందో, దానిలోకి ప్రవేశం కల్పించేది. సర్వసృష్టి వునికికి కారణమైన మూలసత్యం అంటే వ్యక్తి ఆంతర్యంలో ఉన్న అంతరాత్మ లేదా స్వయంగా మనిషిలో జాగ్రుతమైన ఆత్మ ఏదైతే వుందో అది, ఒక గంభీర చైతన్యం లేదా విశ్వచైతన్యం లేదా పరమాత్మలో విలీనం కావడమే, యోగా.

* * *

6. సహజ స్వభావం కలిగి ఉన్న సామాన్య మానవునికి, యోగికి తేడా: యోగి తనలో పనిచేస్తున్న అహంకారయుత, విభజన స్వభావం కలిగియున్న నిమ్న ప్రకృతిని, దివ్య ప్రేరణతో కూడిన ఉన్నత ప్రకృతి యొక్క సమగ్ర క్రియా కలాపంలోనికి మార్చటమే-

* * *

7. మన జీవ చైతన్యమంతా పరమాత్మలో అనుబంధం, సంబంధం యెల్లప్పుడూ వుండేటట్టు కృషిచేసే పద్ధతి నవలంబించాలి. మన సంపూర్ణ ఆత్మ, పరివర్తన ద్వారా ఆ దైవంలో వీలీనం కావాలని అర్థించాలి. ఆ పరమాత్మే మన ఆంతర్యంలో నిజమైన పరమ పురుష.

అతడే సాధకుడు, సాధన, యోగాధిపతి కూడా . అతడివల్లే నిమ్న వ్యక్తిత్వం దివ్యపరివర్తనా మూర్తికి కేంద్రంగా స్వయం పరిపూర్ణతని సంతరించుకుంటుంది. స్వీయపరిపూర్ణతకు దివ్య ఉపకరణ మవుతుంది. తత్ఫలితంగా మనలో కొలువైవున్న దివ్య చైతన్య శక్తి తీవ్రతలు, తపశ్శక్తి వత్తిడి స్వీయ చైతన్య సిద్ధిని కలుగచేస్తుంది, సర్వాంతర్యామి, సర్వకారకుడు ఆ పరమాత్మ పరిమితమైన, అంధకారమయిమైన జగత్తు మీదకి ప్రగతి తేజస్సుతో దివ్యశక్తులతో అవతరించి తన ప్రభావంతో అన్ని విధాల న్యూనతా భావంతో, అశాశ్వత కార్యకలాపాలతో , నిండివున్న నిమ్న ప్రకృతికి బదులుగా తనదైన శాశ్వత దివ్య సత్య ప్రక్రియని సంస్థాపన చెయ్యడం సంభవిస్తుంది.

మూలం : శ్రీ అరవిందులు.

అనువాదం : నడిమింటి విజయలక్ష్మి.

ఆహారం పట్ల వైఖరి

ఆహారంపై మక్కువ, కాంక్ష, ఆతృత ఉండడం వల్ల అది మన జీవితంలో అనవసరమైన ప్రాధాన్యత పొందుతోంది . అది యోగ విధానానికి విరుద్ధమే. ఒక రుచిని ఆస్వాదించడం తప్పు కాదుగానీ, దానిమీదే మనసు పెట్టుకొని వెంపర్లాడడం, దొరికినప్పుడు అదే పరమానందంగా భావించి దొరకనిక్షణాన దిగులు చెందడం మంచిదికాదు. ఎప్పుడూ శాంతంగా, సమరసభావంతో ఉండాలి. భోజనం రుచిగా లేకపోయినా, సరిపడినంత లేకపోయినా బాధపడకూడదు. సరిగ్గా సరిపడినంతే తినాలిగానీ ఎక్కుగానీ , తక్కువ గానీ తీసుకోరాదు. భోజన విషయంలో అత్యాకాంక్ష లేదా అయిష్టం గానీ పనికిరాదు.

ఆహార విషయంలో కోరిక తగ్గించుకోవాలనుకున్నప్పుడు ఎప్పుడూ దానిగురించే ఆలోచిస్తూ బుర్రపాడు చేసుకోకూడదు. జీవితంలో దానికివ్వ వలసిన స్థానం దానికిచ్చి ఇంక దాన్ని గురించిన ఆలోచనలు వదిలిపెట్టి మిగతా విషయాలమీద మనసులగ్నం చేయాలి.

* * *

యోగాభ్యాసం చేయాలనుకున్నప్పుడు చిన్నాపెద్దా విషయాలన్నిటిలో కూడా యోగవైఖరిని అవలంబించాలి. కోరికల విషయంలో బలవంతంగా వాటిని అణచి వెయ్యాలనే వైఖరి కాక వాటిపట్ల ఉదాసీనత, సమదృష్టి అవలంబించట మనేది ఈ యోగ మార్గంలో తెలుసుకోవాలి. బలవంతంగా అణచుకోవడమనేది స్వేచ్ఛా విహారంతో సమానమే. ఈ రెండు సందర్భాలలో కూడా కోరిక నిలిచే ఉంటుంది. ఎందువల్లనంటే మొదటి దానివల్ల అది నిద్రాణమైనా విజృంభించే స్థితిలో ఉంటుంది, రెండవ సందర్భంలో అది పరిపుష్టి చెందుతుంది. చేయవలసిందేమంటే ఒక అడుగు వెనక్కివేసి, నిమ్న ప్రాణికంతో సంబంధంలేనట్లు అది కల్పిస్తున్న గోలనూ, కోరికలనూ పట్టించుకోకుండా చైతన్యంలో దానికి సంబంధించిన సంపూర్ణ సమతను నెలకొల్పుకోవాలి. అప్పుడు క్రమక్రమంగా నిమ్న ప్రాణికం శుద్ధమై ప్రశాంతంగా, సమానంగా తయారవుతుంది.[1] ఒక్కొక్క కోరిక కలిగినపుడల్లా దాన్నొక బాహ్యక్రియ మాదిరిగా ఉదాసీనంగా పరికించి వచ్చిన దాన్ని వచ్చినట్లే చైతన్యం నుంచి తిరస్కరించి వెనక్కి తిరిగి పోనివ్వాలి, అప్పుడు దాని స్థానంలోకి సరైన ప్రవృత్తి, సరైన చైతన్యం వచ్చి నిలుస్తాయి.

* * *

జిహ్వాచాపల్యాన్ని అధిగమించవలసిందే అయినా దాన్ని గురించి అదే పనిగా ఆలోచించకూడదు. ఒక రకమైన సమదృష్టి పాటించటమే ఆహారంపట్ల సరైన వైఖరి అని చెప్పాలి. శరీర పోషణకి చాలినంత ఆహారం తీసుకోవాలి. దానికి ఎంత అవసరమో అంతే తినాలి; తక్కువ తీసుకుంటే దానికి సరిపోక విలవిల్లాడుతుంది. ఎక్కువ తీసుకుంటే అది ప్రాణికదేహాన్ని పరితృప్తి చేయడమే అవుతుంది. జిహ్వకోరుకునే ఆహారం విషయంలో మనస్సూ, ప్రాణికమూ కూడా ఒకే వైఖరి అవలంబించి "దొరికితే తీసుకుంటాం, లేకపోతే బాధపడము" అనుకోవాలి. ఆహార విషయంలో అతి ఆసక్తి

[1] ఉపవాసం ఉండటమనేది ఈ కోవలో చేరుతుంది. అందువల్ల ఆ ఊహ దరిచేరనీయకు.

పెంచుకోవటం, లేకదాన్ని అణచుకోవడం ఎక్కువ ఆలోచించక పోవడం, ఇదే శ్రేయస్కరము, వివిధ ఆహార పదార్థాలు వాటి వాటి భౌతిక చర్యలను మినహాయించి చూస్తే అవి వివిధ గుణాలకు పరిపుష్టి నిస్తాయనీ ఆ విధంగా అవి పరోక్షంగా ఉపయోగ కరంగాగానీ లేక హానికరంగాగానీ అవుతాయంటారు. అది విశ్వాసానికి సంబంధించిన విషయము. అంతకంటే ఏ పదార్థాలు సాత్వికాహారం, ఏవికావు అంటే మాత్రం నిర్ణయించడం కష్టము. ఆధ్యాత్మపరంగా చెప్పాలంటే పదార్థగుణం అనేది కేవలం ఆ పదార్థంలో కాకుండా దానితోకూడి ఉన్న గుప్త వాతావరణంపైనా, దానితోపాటు వచ్చే దానిశక్తి మీదా ఆధారపడుతుంది.

* * *

అన్నిరకాల ఆహార పదార్థాలను సమరస భావంతో తీసుకోవాలంటే దానికి ప్రత్యేక అభ్యాసం అవసరములేదు, అది అభ్యాసంతో వచ్చేదీ కాదు. సమరస భావన అనేది చైతన్యంలో ఏర్పరుచుకోవాలి, ఆ సమత్వభావం పెంపొందుతూ ఉంటే దాన్ని అన్నిచైతన్యరంగాలలోకీ విస్తరింప చేసుకోవచ్చు.

* * *

రుచిపై మక్కువ పెంచుకోకుండా ఉంటే అది ఎన్నటికీ బంధము కాబోదు. జిహ్వకు కట్టుబడనంతవరకు రుచిని ఆస్వాదించటంలో తప్పులేదు. రసాస్వాదనలోని ఆనందాన్ని భగవదర్పణంగా భావించవచ్చు.

ఆహారం మనం భుజించేటప్పుడు అది మనలో ఉండే భగవంతునికి అర్పిస్తున్నామనే స్పృహతో భుజించాలి. అది దేవాలయంలో నివేదన చేస్తున్న భావనతోనే ఉండాలికానీ దాన్నొక

భౌతిక అవసరంగా గానీ, ఆత్మ పరితృప్తి కోసమైనదిగా గానీ అనుకోకూడదు.

అంటే ఆహారం మనలోని అహంకుగానీ, వాంఛకుగానీ కాకుండా అన్ని కర్మలకూ అధినాధుడైన భగవంతుని నివేదనకు మాత్రమే.

- శ్రీఅరవిందులు

నీలో కోరిక కలిగినప్పుడు నీవు కోరిన ఆ వస్తువే నిన్ను నడిపిస్తుంది. అది నిన్నూ, నీ జీవితాన్ని ఆవహించి నిన్ను దానికి బానిసను చేస్తుంది. ఆహార విషయంలో నీవు పేరాశతో ఉంటే దానికి నీవు కర్తవుకాక దాసుడిగానే ఉంటావు.

దైహిక చైతన్యానికి సంబంధించి దేనిపట్ల అయినా నీకు చాపల్యం ఉన్నట్లయితే - వాటినే నీవు అత్యవసరాలనిగానీ మరేమైనా అనవచ్చు - అదే సాధనలో నీకు ఒక పెద్ద ఆటంక మవుతుంది. చాపల్యంతో కూడిన ఏ చిన్నపరితృప్తి అయినా నీగమ్యానికి వెనకడుగే అవుతుంది.

- శ్రీమాత

అనువాదము : అమరవాది ప్రభావతి

అమరవాది వెంకట రామశాస్త్రి

A heaven of creative truths above,
A cosmos of harmonious dreams between,
A chaos of dissolving forms below,
It plunges lost in our inconscient base
Out of its fall our denser Matter came.
Savitri *Sri Aurobindo*

భారతదేశ ద్రష్టగా శ్రీఅరవిందులు

శ్రీఅరవిందులు రాజకీయాల నుంచి నిష్క్రమించారు, రాజకీయాలన్నింటినీ, ఎవరైనా, తప్పనిసరిగా వర్జించాలనే ఒక ముఖ్యమైన నిబంధన వారి ఆశ్రమంలో ఉంది; అది, శ్రీఅరవిందులు ప్రపంచంలో జరుగుతున్న సంఘటనలను పట్టించుకోక పోవటం కాదు. మరి ఎందువల్లనంటే రాజకీయం అనేది ఇప్పుడు ఆచరించబడుతున్న విధానంలో, నీచమై, అసహ్యమై, పూర్తిగా అసత్యం, మోసం, అన్యాయం, అధికార దుర్వినియోగం, హింసల ప్రాబల్యంలో ఉన్నది. కారణం, రాజకీయాలలో ఎవరైనా విజయం పొందాలంటే వారు తమలో దంభాచారం, నటన, వంచన, నియమాలకు కట్టుబడని గాఢవాంఛ మొదలైన దుర్లక్షణాలను అలవాటు చేసుకోవాలి.

చిత్తశుద్ధి, నిజాయితీ, నిస్వార్థత, చేయవలసిన పనిలో ప్రతిఫలాపేక్ష లేకపోవటంతో పాటుగా భగవదర్పణా భావం, ఉదాత్తశీలమైన నడవడి, అరమరికలు లేని ఋజువర్తన, మనయోగానికి తప్పనిసరైన ప్రాతిపదిక. ఈ ప్రాథమిక విశిష్టగుణాలను ఎవరైతే ఆచరించి చూపించరో వారు శ్రీఅరవిందుల శిష్యులు కారు, వారికి ఆశ్రమంలో స్థానం లేదు. అందువల్లనే నేను ఆశ్రమం మీద వక్రబుద్ధి, దుష్టమైన, బుద్ధిహీనమైన నిరాధారములైన ఆరోపణలకు సమాధానం ఇవ్వడానికి నిరాకరిస్తాను.

శ్రీఅరవిందులు ఎప్పుడూ తన మాతృభూమిని ప్రేమించే వారు. ఆయన ఆమెను ఘనంగాను, ఉదాత్తంగాను, పవిత్రంగాను ప్రపంచంలో తన ప్రముఖమైన విద్యుక్త ధర్మ కార్యనిర్వహణకు యోగ్యమైన విధంగా ఉండాలని ఆకాంక్షించారు. ఆయన ఆమె,

హీననీచస్థితులు గుడ్డి స్వార్థపరత్వాలు, యదార్థ జ్ఞానశూన్యమైన పక్షపాత ధోరణులలో కూరుకుపోనివ్వలేదు. ఇందువలననే, ఆయన ఇచ్ఛకు పూర్తి అనుగుణంగా మేము సత్యం, పురోగతి, మానవజాతి పరివర్తన అనేవాటి ప్రమాణాలని ఉన్నతమైన స్థాయిలో ఉద్ధరిస్తూ, అజ్ఞానం, మూఢత్వం, వైరభావం మొ॥ చెడ్డతలంపులతో దానిని మలిన పరచాలనుకుంటూ, బురదలోకి దిగలాగేవారిని ఏమాత్రం లక్ష్యపెట్టకుండా తీర్చిదిద్దాము. ఉన్నతస్థాయికి తీసుకువెళ్ళాము. ఆ విధంగా చేయడం వలన, ఆత్మ చైతన్యం కలిగిన వారెవరైనా దానిని దర్శించి, దాని దరిచేరి లక్ష్యశీలురు కాగలరు.

25 ఏప్రియలు 1954 - శ్రీమాత

అనువాదం : డా. టి. ప్రసన్నకృష్ణ

ఉన్నతాశయ జ్వాలల తేజస్వినీ మాతకు సంకీర్తన

(జనవరి 1927లో కె. అమృత అనే శ్రీఅరవిందుల శిష్యుడు వ్రాసిన సంకీర్తనను శ్రీఅరవిందులు సంస్కరించి మూడుభాగాల సంకీర్తనగా రూపొందించి తన దస్తూరీలో లిఖించారు.1959,1976లలో ఈ లేఖాప్రతిని శ్రీఅరవిందుల వారిదిగా గుర్తించి "ది అవర్ ఆఫ్ గాడ్" పేర ప్రచురించారు. - సంపాదకుడు)

చీకటి గుహల్లో ప్రకాశంవలె ఒక అంతర్గత పరిపూర్ణత ఆవహించింది. జీవనపు బహుళ తంత్రుల్లో అది నిండి, ప్రకాశించి ధ్వనించింది. వర్తమానపు పరివర్తన రూపాల ప్రాతిపదికపై భవిష్యత్ నూతన రూపాలను ఆవిష్కరించటానికి వీలుగా మరుగున పడిన గత విజయాలతో సంబంధాలను ఏర్పరచుకొంది. ఊర్ధ్వస్థిత స్వర్గాల నుండి అవతరించే కాంతి కిరణాలను కలిసి అధమ ప్రకృతిని, తమస్సును జ్యోతిగా, సత్యంగా అసత్తును, అసహ్యాన్ని సుందరంగా, సన్మార్గంగా, మార్చటానికి జీవన ప్రవాహాలు ఉప్పొంగాయి.

ఓ తేజస్వినీ మాతా! నా మనస్సులోని ఇరుకు పొరల్లో నువ్వు ఉదయించావు. అందులోని అగాధపు కాఠిన్యాల నుండి అడ్డుగోడల మధ్య నుండి శాశ్వతత్వాన్ని సంతరించుకొనే హృదయం వంటి దాన్ని నీవు సృష్టించావు. నిస్సీమ మనో పొలిమేరల్లో కవోష్ణమైన, సజీవ గృహాన్ని దర్శింపచేశావు. అక్కడ నేను సురక్షితంగా విశ్రాంతి పొంది సేద తీర్చుకోగలను.

నిమ్నస్థాయిలో కదిలే శక్తుల గజిబిజిలు ఉన్నాకాని అందులోనే నీ సాక్షాత్కారాన్ని భావించగల్గుతున్నాను. ఊర్ధ్వ భాగంలో కదిలే శక్తుల అల్లికలూ ఉన్నా అక్కడా నువ్వు ప్రవేశించి మునుపెన్నడూ లేని జీవనపు వెచ్చదనాన్ని కల్పించావు. మసక వెలుగులను జీవనకాంతి ధారలతో నింపావు. నీ సజీవ, క్రియాశీల అస్తిత్వం అంతటా వ్యాపించి ఉంది. నీ సర్వవ్యాపకత్వంకోసం సాగిన నా కోరికల నిప్పురవ్వల, ఆకాంక్షల శబ్దాలను నీవు ఆలకించావు. నేను బుద్ధి మాంద్యంతో అన్వేషించిన దానికంటే ఎక్కువగా దర్శింపచేశావు. సత్య, ధర్మబద్ధంగా ఉన్నప్పుడు నాతో సన్నిహితంగా ఉండి నాతో ఒకటై మెలగావు. తప్పుదారి బట్టినప్పుడు దూరమయ్యావు.

నీలినీడలు ఏ మాత్రం నా చుట్టూ లేనప్పుడు నా అణువణువూ కపటత్వం డాంబికత్వాలనుండి నిర్ముక్తం అయినప్పుడు నా శరీరంలోని అణువణువూ నీ శాశ్వత నివాసంగా, దేవాలయంగా మారినప్పుడు; నీతో ఐక్యమైకూడా నిన్ను పూజించ గల్గినప్పుడు, సజీవ భక్తి జలధారల్లో గడ్డకట్టిన విజ్ఞాన స్వర్ణాన్ని నీవు కరగించినప్పుడు; నా ద్రవ్యాన్ని ఛేదించి శక్తిని నీవు బహిర్గతం చేసినప్పుడు; నా గర్వం నీ చేతిలో శక్తిగా, నా తెలివి తక్కువతనం ప్రకాశంగా, నా సంకుచితత్వం వైశాల్యంగా, నా స్వార్థం కేంద్రీకృతమైన శక్తుల సత్య సమాహారంగా, నా పేరాశ సత్య

మూలాన్ని అందుకొనే అవిశ్రాంత సత్యాన్వేషణా సామర్థ్యంగా, నా అహంకారం సత్య, సచేతనా సాధన కేంద్రంగా, నా మనస్సు నీ అవతరణ మార్గంగా, నా హృదయం నీ నిర్మల అగ్నిజ్వాలల కుంపటిగా, నా జీవితం నీవు మలిచేందుకు వీలైన నిర్మల, పారదర్శ పదార్థంగా, నా శరీరం నాకు ఉద్దేశించిన నీలోని భాగాన్ని ధరించే సచేతన పాత్రగా అయినప్పుడు, ఓ తేజస్వినీ మాతా! నా ప్రస్తుత, భవిష్యత్ లక్ష్యం అనంత సత్య, ఋజు మార్గంలో నెరవేరుతుంది. నాలో ఉన్నతాశయం జాగృత మౌతుంది. నాలో ఆకాంక్షా జ్వాలను రగిలింపచేయి!

* * *

నీ నుంచి నాకు వినిపించేదంతా తక్షణమే విదిత జ్ఞానంగా, ఆత్మ సాక్షాత్కారంగా, అద్వైత ప్రకాశంగా, బాహ్యాభ్యంతరాల చైతన్యంగా రూపాంతరం చెందే జాగృతిని నాలో సృష్టించు. ఓ మాతా! నీ నుంచి నేను సమకూర్చుకున్నదంతా సర్వాంతర్యామి అయిన అంతర్గతంలోని విస్తారపు లోతులుగా మార్చు. బ్రహ్మానందాన్ని అనుభవించేందుకు అన్ని రకాలుగా నీతో సారూప్యం పొందేలా చేస్తూనే భక్తితో నిన్ను కొలిచేందుకు వీలుగా నీ నుండి వేరుగా ఉంచు. జీవితం - దాని కదలికలూ, ఉష్ణమూ - కాంతి, శక్తి - దాని అభివ్యక్తి, నిజమైన జ్ఞానమూ - దాన్ని అమలుపరిచే శక్తి ఏ విధంగానైతే కలిసి ఉంటూనే వేరుగా ఉంటాయో, అట్లాగే నేనూ నీలో ఒకటిగా ఉంటూనే - వేరుగా ఉండాలి. నాకు నువ్విచ్చేది ఒక సంపదగాకాక నేను స్వయంగా దర్శించిన పదార్థంవలె చేయి.

నీలో ఒకనిగా నిన్ను దర్శించి, ఆలకించే విధంగా, నా చేతనలోని విభజనలను అంతం చేయి. నీతో తాదాత్మ్యతద్వారా

సంక్రమించే విజ్ఞానం కొరకు, దివ్యదృష్టి కొరకు, దివ్యశ్రవణం కొరకు, నీవే ఐన సారూప్యంకోసం నా జీవశక్తులన్నీ ఆకాంక్షతో తపిస్తున్నాయి. నీ అనంత, జాజ్వల్యమాన విస్తారంలో ఒక చిన్న విభాగంగా నన్ను అవతరింపచేయి.

నాలో ఉన్నతాకాంక్షాగ్నులను ప్రజ్వలింపచెయ్యి. తక్షణమే అన్ని విధాలుగా నా శరణాగతిని సుసాధ్యం చెయ్యి. నాలో చైత్య పురుష, వికాసాన్ని గ్రహణశక్తిని విస్తరింపచెయ్యి. లోలోతుల్లోని ఆత్మవిచార ధారలకు ఆటంకమయ్యే పై పొరలను తొలగించు. ఓమాతా! నాలో నాది అని ఉన్నదాన్నీ, కానిదాన్నీ వైదొలగించు, ఓ తేజస్వినీ మాతా!

నా శరీరంలోని అణువులూ, నరనరాల పోగులూ, పంచప్రాణ ధారలూ, హృదయ జ్వాలలూ, మనోశక్తులూ అన్నీ నీకు సంపూర్ణ సమర్పణ గావించేట్టు. తద్వారా నా జీవనంలో కపటం లేకుండా, చేతనలో విభజన లేకుండా, సత్తసలిలాలలో మరణం లేకుండా నరాల దొంతరలో దైన్యము, అసమతుల్యత లేకుండా, శరీరంలో వ్యాధి లేకుండా చేయి.

నీ స్వరం నాకు ఈ విధంగా ప్రత్యుత్తరం ఇస్తున్నది.

"భౌతికంగా పంచశక్తుల సమర్పణ ద్వారా, నిన్నంటి కేంద్రీకృతమై ఉన్న చైత్యపురుష ప్రేరణ యొక్క గంభీర తీవ్రత ద్వారా నీలో దాగిఉన్న ఆనందాన్ని, నీ చేతనలో నిబిడీకృతమై ఉన్న సమృద్ధతను ఎల్లప్పుడూ పెంపొందింప చేసుకో. మొట్టమొదట నీలోని నా సంకల్పాన్ని తెలుసుకో. ఆ తర్వాత తెలుసుకున్న దానిగా రూపాన్ని పొందు. "నీ సర్వస్వమంతా నాలో ఉందని" తక్షణమే, ఎల్లప్పుడూ తెలుసుకో.

అనువాదం : ఆచార్య, యం. రాజగోపాలాచార్య

కాకతీయ విశ్వవిశ్వ విద్యాలయం

శ్రీమాత నీతోనే సర్వదా ఉన్నదని గుర్తుంచుకో
ఆమె నీ విధంగా సంబోధించు - నీకష్టాలన్నిటి
నుంచి నిన్ను ఆమె కడతేరుస్తుంది
ఓ జననీ! నావివేకానికి నీవే వెలుగువి,
నా ఆత్మశక్తివి, నిశ్చల ప్రాణశక్తివి; శారీరక సహన
శక్తివి. నీపైన మాత్రమే నేను పరిపూర్ణంగా ఆధారపడి
ఉంటాను. నీవాడనే నేను పూర్తిగా కావాలని అభిలషిస్తాను.
మార్గంలో నేనెదుర్కొనే ఆటంకాలన్నిటినీ
నన్ను అధిగమింపజేయి.

-శ్రీ మాత

(అనుబంధం) (తరువాయిభాగం)

కాంతి కిరణాలు

మాతా,

అన్యాయాన్ని దైవం శిక్షిస్తుందా? ఎవరినైనా శిక్షించటం తనకు సాధ్యమా?

విషయాలను, మనుష్యులు దర్శించినట్లుగా దైవం దర్శించదు. కాబట్టి తనకు శిక్షించటం, భూషించటంలాటి అవసరం ఉండదు. ప్రతికర్మ దాని కర్మ ఫలాన్ని, పరిణామాలని తనలోనే వహించుకుని ఉంటుంది. దైవానికి దగ్గరగా చేర్చటం, దూరం చేయటం కర్మ లక్షణాన్ని బట్టి ఉంటుంది. మరదే సర్వోన్నత పరిణామం.

జూలై 25, 1970

మనుష్యులు దైవంనుంచి నిష్క్రమించగలరు. తరుచు వారిది చేస్తూనే ఉంటారు. మరైతే దైవానికి మనుష్యులనుంచి నిష్క్రమించటం అనేది అసంభవం.

* * *

దైవము నీ వైపునకు చాలాబాగా ఒదిగే ఉంటారు. మరి నీవే ఆయనను అర్థం చేసుకునేందుకు, అయన ఎత్తుకి సరిగా యెదిగి రావాలి మరి.

* * *

దైవాన్ని అర్థం చేసుకోవటానికి నీవు కూడా దైవమే అవాలి.

మే 24, 1972

<u>దైవంతో బంధుత్వం:</u>

ఒక్క పరమేశ్వరుడు తప్పించి సర్వమూ సాపేక్షమైనదే. (అన్యోన్యాశ్రయత్వం కలదే). ఒక్క సర్వేశ్వరుడే పరిపూర్ణుడు (absolute). కాని ప్రతిజీవునికి కేంద్రమై సర్వేశ్వరుడున్నాడు. ప్రతిజీవి తనలో తన పరిపూర్ణత్వాన్ని వహించి ఉన్నాడు.

* * *

ఎంత అయినా ఇది చాలా సూక్ష్మమైన విషయం. అంతర సత్వములో మనము ఏమిటో అదే మనము కావాలి.

మే 18, 1954

"నిన్ను నే నెరుగుదును", అని దైవానికి ఎవ్వరు చెప్పలేరు. అయినాకాని, వారిని తమ లోలోపల వహించే ఉంటారు. దివ్యవాక్కు యొక్క ప్రతిధ్వనిని (echo) తమ నిశ్శబ్దాంతరంగంలో ఆలకించగలరు.

నవంబరు 13, 1954

మనం పురోగమించే కొలదీ అహంకారంనుంచి పరిశుద్ధుల మయేకొలది, దైవంతో మన సన్నిహితత్వము (స్నేహము) అంతకంతకు సుస్పష్టము సచైతన్యము అవుతుంది.

* * *

చైతన్యము, సమచిత్తము, ప్రేమ పెరిగే కొలదీ దైవంతో సన్నిహితత్వం ఎప్పుడూ పెరుగుతూ ఉంటుంది.

* * *

భగవంతుని హింసతో కైవసం చేసుకోలేవు. ప్రేమ సామరస్యాల ద్వారా మాత్రమే ఆయన దరి చేరగలవు.

జూలై 13, 1966.

నిన్ను నీవు దైవార్పణం కావించుకోవటం, దైవాన్ని స్వీకరించి దైవమే కావటం, దైవాన్ని ప్రసారంచేసి వ్యాపింపచేయటం - ఏక కాలంలో ఈ మూడు సంచలనాలతో సమకూడి ఉంటుంది దైవంతో నీ పూర్తి అనుబంధం.

దైవం నీతోనే ఉన్నారు:-

నీవేకాంతంగా లేవనే విషయం నీవెప్పుడు మరువకు, నీతో సహకరిస్తూ, మార్గదర్శకత్వం వహిస్తూ దైవం నీతోనే ఉన్నాడు. నిన్నెప్పుడు భంగపర్చని చెలికాడాయన. సుఖాన్ని, బలాన్ని సమకూర్చే స్నేహితుడు. నీవు మరింతగా ఏకాంతాన్ని అనుభవిస్తూన్నపుడు ఆయన తేజోవంతమైన దివ్య సన్నిధానాన్ని అవగతం చేసుకొనేందుకు మరింతగా సంసిద్ధుడవై ఉంటావు. విశ్వాసం కలిగి ఉండు. సర్వమూ ఆయన నీకు సమకూరుస్తాడు.

సెప్టెంబరు 27, 1951

మనకు కావల్సినదంతా మనం దైవంతోనే పొందుతాము. ఎప్పుడూ

ఏప్రిల్ 17, 1954

దివ్య కాంతిలోనే దర్శిస్తాం. దివ్యజ్ఞానం వల్లనే తెలుసుకుంటాం, దైవేచ్ఛతోనే సాధిస్తాము.

అక్టోబరు 1, 1954

దైవాతిక్రమణలో అంతా అసత్యమే, భ్రమయే. అంతా దుఃఖ కరమైన అస్పష్టతయే. దైవములోనే జీవనము, కాంతి, ఆనందము, ఉన్నత సర్వోత్కృష్ట ప్రశాంతతా దైవములోనే.

అక్టోబరు 2, 1954

మనకు ఉన్నబలం అంతా దైవంలోనే, ఆయనతోనే మన ఆటంకాలన్నిటినీ అధిగమించగలం.

అక్టోబరు 4, 1954

నిశ్చల నిసీధిలో మధుర సంకీర్తనంగా దివ్యనాదం వినిపిస్తుంది.

అక్టోబరు 7, 1954

దివ్యవాక్కులు ఓదారుస్తాయి. ఆశీర్వదిస్తాయి, ఉపశమనం కలిగిస్తాయి, వెలుగునిస్తాయి. దైవంయొక్క ఆపన్నహస్తం అనంత విజ్ఞాన భాండారాన్ని దాచి ఉంచిన ముసుగు మడతలను పైకి వైదొలగిస్తుంది.

నవంబరు 18, 1954

దైవం సజీవంగా మనలో ఉన్నదనే భావనలో మనం రాబోయే సంఘటనల కోసం ప్రశాంతతో నిరీక్షిస్తాం. ఆయనను మనలోనే మనం వహించి ఉండటం వల్ల సర్వత్రా ఆయనకు మార్గం సుగమమే.

నవంబరు 24, 1954

వైఫల్యాలను అనంతుని విజయాలుగా దివ్యవైభవం రూపాంతరీకరిస్తుంది. ఆయన ఉజ్వల తేజోమయ కాంతిలో నీలినీడలు మాయమయి పోతవి.

డిశంబరు 9, 1954

దైవ సన్నిధానం మనకు ప్రశాంత శక్తిని, ప్రశాంత కర్మాచరణకు, అన్ని పరిస్థితులలో నిరవధిక ఆనందాన్ని సమ కూరుస్తుంది.

డిశంబరు 13, 1954

దైవము దగాచేయని నమ్మకమైన నేస్తము, శక్తి, ఆలంబన, దివ్యమార్గదర్శి. చీకట్లను చెదరకొట్టే దివ్యకాంతి దైవము. విజయాన్ని సుస్థిరపరిచే విజేత.

డిశంబరు 23, 1954

దైవం నుంచి వచ్చే ప్రత్యుత్తర మొక్కటే ఎన్నడూ విఫలంకానిది. దివ్యప్రేమయే ఎప్పుడూ వైఫల్యం లేనిది. దైవమే నీతో సర్వదా ఉండేది. దైవాన్నే ప్రేమించు.

ఆగష్టు 6, 1963

ఏకైక వ్యాపకము, ఏకైక లక్ష్యం, సమైక్య ఆనందము - ఒక్కదైవమే.

* * *

డిశంబర్ 8 1965

స్వీయ ఏకాగ్రత (Concentration upon one self) అంటే శిథిలము, మృత్యువు. దైవం పై ఏకాగ్రత మాత్రమే చైతన్యాన్ని, పెంపుని, సిద్ధిని సమకూరుస్తుంది.

* * *

దైవానికి మాత్రమే చెంది ఉండటం, దైవము కొరకు మాత్రమే పనిచేయటం, అన్నిటికీ మించి దైవం నుంచి మాత్రమే బలం, శాంతి, సంతృప్తి అపేక్షించటం - ఆదర్శవంతమైన దృక్పథం.

దైవము సర్వదయామయుడు. లక్ష్యసాధనకు మనకు కావల్సినదంతా సమకూరుస్తాడు. వీలైనంత వేగంగా మనలను లక్ష్యమునకు నడిపిస్తాడు.

సమస్త ఆలోచనలు, భావాలు, క్రియలు, ఆశలు - అన్నీ, - పరమేశ్వరుని దిశగా మరల్ప బడుగాక. ఆయన పైననే కేంద్రీకరింపబడుగాక. ఆయన మాత్రమే మనకు రక్ష సహకారము.

* * *

నది సముద్రము వైపునకే సాగిపోవునటుల మన ఆలోచనలు, మనో భావనలు - అన్నీ దైవము వైపుగానే మరలి ముందుకు సాగిపోతవి.

- శ్రీమాత

అనువాదం : కర్రావెంకటేశ్వర్లు

సవరణ

అక్టోబర్ సంచికలో (పేజి 30)లో ఈక్రింది విధంగా సవరణ చేయబడినది

సర్వసృష్టి ఆయనతో పలుకుతుంది దైవం గురించి హృదయాంతరంగంలో దానినెలా ఆలకించాలో ఆయనకుతెలుసుకు

బదులుగా

సర్వసృష్టి దైవం గురించి పలుకుతుంది - తన హృదయాంత రంగంలో దానినెలా ఆలకించాలో తెలిసినవారికి

సమాచార పత్రం

లక్నో (యు.పి.): బ్రాంచివారు ఆగష్టు 7న, ఒక కార్యక్రమమును ఏర్పాటు చేయగా దానికి ముఖ్య అతిథిగా, డా॥ శంభూనాథ్ విచ్చేసి శ్రీమాతారవిందుల జీవితాలను గురించి ప్రసంగించారు. ఇందులో ఇంకా శ్రీ జె.పి. తివారి, శ్రీ పి యం. సక్సేనా, శ్రీయస్.పి.శర్మ మరియు డా॥ అభిలేష్ గూడా పాల్గొనిరి.

డెహ్రాడన్ (ఉత్తరాఖండ్): శ్రీ కె.పావన్ (పాటియాలా బ్రాంచి) 'ఆత్మవికాసం' అన్న అంశంపై విద్యార్థులకు (ది. 26.7.2008న) చక్కని అవగాహన కల్గించారు. అంతేగాక 26 మరియు 27 తేదీలలో 'సావిత్రి' గురించి ప్రసంగించి సదస్సులను, ఎంతగానో అలరించారు.

కడలూరు (తమిళనాడు): 17 ఆగష్టు 2008న తమకేంద్రం యొక్క 6వ వార్షికోత్సవమును జరుపుకున్నారు. శ్రీ పి. గోపాలకృష్ణన్ తమ కేంద్రం చేపట్టిన వివిధ కార్యక్రమాలను గురించి వివరించారు. పుదుచ్చేరి శ్రీఅరవింద సొసైటి నుండి విచ్చేసిన శ్రీమతి సుశీల మెల్వానీ, శ్రీ యమ్.యస్. సుందరరాజన్ ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొని ఈ కేంద్రంవారికి చక్కని మార్గనిర్దేశం చేసినారు. ఈ సందర్భంగా ఆధ్యాత్మిక పుష్పప్రదర్శన మరియు ఫోటోల ప్రదర్శన ఏర్పాటు చేయగా సభ్యులందరు ఎంతో ఆసక్తిగా తిలకించినారు.

విశాఖపట్నం (ఆ.ప్ర.) : కేంద్రంవారు శ్రీఅరవిందాశ్రమం ప్రొ॥ కిట్టూరెడ్డి గారితో 30 మరియు 31 జులై 2008న రెండు రోజులు ప్రసంగములు ఏర్పాటు చేసినారు. ఇందులో పాల్గొన్నవారు అనేక ప్రశ్నలు వేయగా శ్రీ కిట్టూరెడ్డి వారికి సముచిత సమాధానములు ఇచ్చి సంతుష్టులను చేసినారు. ఇవిగాక మరి రెండు ప్రసంగములను ఆలిండియా రేడియో విశాఖ పట్నం కేంద్రంవారు ప్రసారం చేసినారు. "శ్రీఅరవిందులు - భారత స్వాతంత్రోద్యమం" మరియు "శ్రీఅరవిందుల భారత దర్శనము" అను అంశములపై బహిరంగ ఉపన్యాసములు గూడా ఏర్పాటు చేయబడినవి. ఈ కార్యక్రమాలలో డాక్టర్ వై. పార్థసారథి, ఆచార్య శ్రీ కె.వి. రమణ, శ్రీ టి.వి. రమణరావు, డా॥ డి. వెంకటేశ్వరరావు, శ్రీ కె. కోటిరెడ్డి, శ్రీ కె. అప్పారావు ప్రభృతులు పాల్గొనిరి.

ఇవిగాక నైవెలీ (తమిళనాడు) సోనాపూర్ (పశ్చిమ బెంగాల్) రాయచూర్ (కర్నాటక) భూపాల్ (మ.ప్ర.) తదితర కేంద్రాలలో ఆసక్తికరమైన కార్యక్రమాలు జరిగినట్లు వార్తలు అందినవి.